

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Historiae ecclesiasticae saeculi ... XVI supplementum

Fecht, Johann

Francofurti et Spirae, 1684

VD17 VD17 3:315948Z

CCII.

[urn:nbn:de:bsz:31-122751](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-122751)

Sed sufficiat tibi gratia Domini, cujus virtus in infirmitate perficitur. Ego per gratiam DEI mediocri utor valetudine, nec per negocia vacat nunc ægrotari. Quapropter in aliud tempus hæc molestia mihi rejicienda. Nunc neque pace firmata, neque induciis factis cum Papistis & Zwinglianis, cum furioso genere hominum, Flaccianis, congregior. Dicit enim non potest, quam me oderint, & quam acerbè mihi irascantur. Nec puto, me ab ullis hominibus tam atroci injuria affectum & tam atrocibus calumniis petitem, quam id factum est à Flaccianis. Verum his oneribus animum meum non frangent. Sed contra audentior ibo & ita tractabo illos, ut omnes intelligant, homines esse improbissimos & pestilentissimos. Tu pro me orabis. Ego pro te vicissim. Scripsit his diebus ad me Dux Julius, negotium Concordiæ in inferiori Saxonia jamjam confectum, quod cum descriptum fuerit, curaturum se, ut ad me proprio nuncio perferatur. Id cum accepero, & tu habebis. Quod hæctenus me impedivit, quo minus illis nebulonibus responderem. Malo enim has injurias devorare, quam semel ceptam negotium Concordiæ perturbari mea apologia. Ipsum enim opus, non oratio me excusabit. Bene & feliciter vale, & metuum tuorumque esse scias. Iterum vale. Raptim Tubingæ, 20. Octobris, 1575.

Tuam honestissimam & D. Licentiatum mea costa diligenter salutare jussit.

Tuisss. ex animo Totus

Jacobus Andreæ.

CCI.

SHI viri præsentium latores, ex Pedæmontio oriundi, stipem flagitant, cujus causa Geneva, Bernæ, Tiguri, Scaphusiæ, & apud nos collegerunt, ut captivum, religionis nomine, redimere possint: & quia etiam vestram civitatem adire constituerunt, per me cupiverunt commendari tibi, & quia te scio ultro facturum officium, non agam hoc pluribus, scripturus de aliis paulò post. Bene vale in Christo Jesu. Basileæ, 7. Decemb. 1575.

Tuus

Sulzerus.

CCII.

Salutem in Christo.

Literas tuas, Clarissime D. Licentiate, amicorum charissime, accepi, quæ mihi propter personam tuam gratæ, sed propter narrationem historiarum minus gratæ fu-

tæ fuerunt, ad quas, in summis meis occupationibus breviter respondeo. Ac primum, quod de tabellariorum perfidia conquæreris, mihi quoque dolet. Non enim postrema causa, quod rarius etiam ad amicissimos scribo, quod metuo, ne meæ literæ in aliorum manus perveniant, quam quibus inscriptæ sunt. Nuncius sane, cui provinciales vestri & literas & pecuniam crediderunt, mihi plane ignotus est, quem etiam nunquam vidi, & nihilominus D. D. Provincialibus gratias egi, pro illorum grata & clementissima voluntate, & tu meo nomine idem facies. Quod de statu Ecclesiæ & Scholæ vestræ scribis, doleo. Verum tu mirari desinas, Satanam hoc modo tibi molestum esse. Cum enim tu regno cum expellere cupias, cur tibi se non opponeret? Tantum ergo abest, ut te ab officio vel loco deterreat, ut magis confirmatus hoc ceu certissimo signo officium facias, certus, te filio DEI & Ecclesiæ ipsius utiliter laborare. Maxime cum procerum voluntas in te sit præclara & constans. Quod ad M. Polycarpium, optarim sane, eum tecum esse; Sed num consultum sit, ut ex Austria discedat, & Flaccianis Ecclesias devastandas permittat, velim vos diligenter expendere. Conrector sanè. Sed scripsi D. Hirschio, me ipsorum liberrimæ voluntati totum negotium committere.

De Actionibus in Carinthia susceptis, nihil pronunciare possum. Metuo, Provinciales non recte institutos esse. Et vidisti, ut opinor, quid contra me Langius & Hauboldus Provincialibus exhibuerint, scriptum adeo contumeliosum, ut simile non viderim, quo spiritum suum produnt. Id cum annotationibus communicabit tibi D. Pronzelius, quem tibi de optima nota commendo, virum egregiè doctum, pium, modestum, quem D. D. Provinciales dimittere non debent. Plus enim habet in recessu, quam à fronte promittit. Literas ad Parentem scriptas, certo nuncio ad parentem mittam, ne in aliorum manus perveniant. Bene & feliciter vale. Raptim Tübingæ, 19. Decembris, 75.

T. ex animo

Jacobus Andrææ.

CCIII.

Salutem in Christo.

Litteras tuas, Clarissimæ Vir, Domine & frater honorande, accepi; Ex quibus intellexi, te acquiescere meo consilio. Quod equidem mihi longè gratissimum fuit, cum propter te ipsum, tum etiam propter Ecclesiam & scholam. Cum enim ea omnia feceris, quæ ad pacem & tranquillitatem scholæ facere videntur, nec possis animis hominum imperare, cur animam tuam frustra affligeres? Mitte vadere sicut vadit, quia vult pervadere, sicut vadit. Quid ad te scribat D. L. Philippus filius,

Xxx 2

igno-